

villák

ÉPÍTÉSZETI ÉS
BELSŐÉPÍTÉSZETI
magazin

2005/2.

Ára: 395 Ft

HÁZAK ÉS MESTEREK

BASA PÉTER
TURÁNYI GÁBOR
VÁNCZA LÁSZLÓ

KONYHÁK ÚJ NEMZEDÉKE
VILLA FOKVÁROS MELLETT
SZENZITÍV OTTHONOK
ÁTJÁRHATÓ FÉMEK
TRENDEK A FÜRDŐBEN

Kertek köré fonva

KOREAI CSALÁDI HÁZ AMERIKÁBAN

építész:
David Chun
belsőépítész:
Jamie Bush

Mint annyi építész, David Chun is az első nagy megrendelését családjától kapta. Apja, aki Koreából emigrált az Egyesült Államokba, azzal a feladattal bízta meg, hogy egy többgenerációs házat tervezzen, ahol a koreai tradíciónak megfelelően ő és a bátyja is a szülők mellett maradhat. „A terv elkészülte közben mindenbe beavattam őket. Rengeteget beszéltünk arról, hogy miként használjuk majd a házat. Hittek bennem, és teret engedtek nekem – mondja az építész. – Én modern felfogású vagyok, ezért az elején nem igazán lelkesedtek az elképzelésemért, amelynek meg kellett nyernem a családomat.”

A H alaprajzú épület pihenőszékekkel (balra lent) berendezett belső udvart fog közre, ahová egy barbecue-t építettek. A nappali köti össze a H két szárát.

A keskeny, nem egészen 30 méter széles telket, amelyre az épületet szánták, hatalmas fák veszik körül. Chun a családtagokkal megbeszéltek értelmében mintegy 450 négyzetméternyi alapterülettel számolt. Minthogy változatos formájú házat szeretett volna, szakított a bevált szokással, hogy a telek közepére egy hatalmas tömb kerül, s ami hely körülötte marad, az lesz majd az udvar. Az építész megfordította a tervezés folyamatát: először a környezetet alakította ki – koi halastóval és japánkert-

tel, benne vízeséssel, illetve sziklakerttel meg egy pázsitos udvart –, majd ezek köré „fonta” az épületet. A ház két részre oszlik: elől van a hálórész, hátul pedig egy hatalmas, jól tagolt nappali. E kettőt üveggel körbevett társalgó köti össze, és mindez egy szabadtéri tevékenységre alkalmas nagy udvart zár közbe. E koncepció egy H alaprajzot eredményezett, amelyben az egyik egyenes az utcával párhuzamos, a másik pedig 20 fokkal el van tolvá, hogy a vízesésre nézzen.

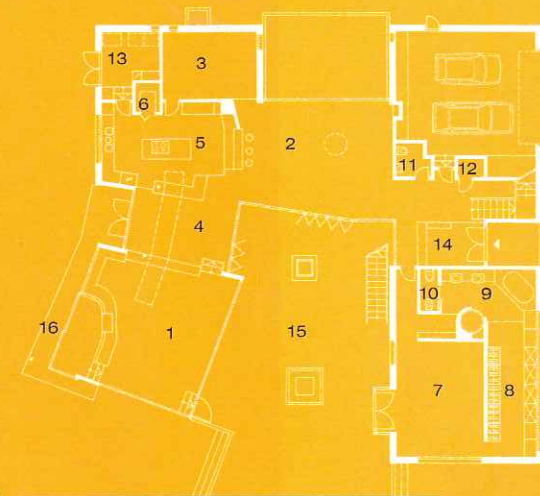

Az utca felőli homlokzat a betonlappal és a vörösfenyő burkolattal.

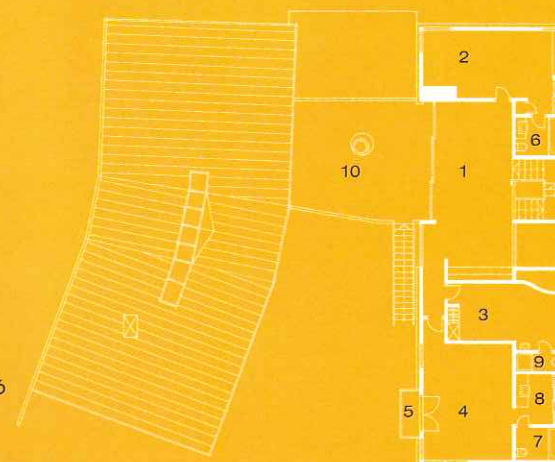
Földszint

1. nappali
2. társalgó
3. étkező
4. étkező
5. konyha
6. kamra
7. szoba
8. gardrób
9. fürdőszoba
10. WC
11. WC, kézmosó
12. tároló
13. háztartási helyiség
14. előtér
15. barbecue
16. terasz

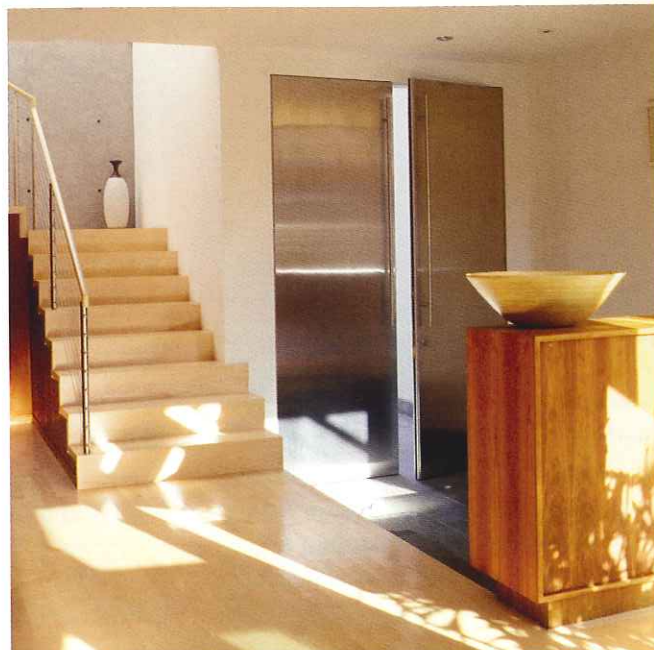

Emelet

1. társalgó
2. szoba
3. szoba
4. szoba
5. erkély
6. fürdőszoba
7. fürdőszoba
8. mosdó, gardrób
9. zuhanyzó, WC
10. terasz

A barbecue-s udvarról acéllépcsők visznek a fiúk lakrészébe.

Közel háromméteres a rozsdamentes acélajtó, amely puritán előtérbe vezet.

Az utca felőli homlokzat összefüggő betonfalat alkot, mögötte található a nappali és egy vendégszoba, a szülők emeleten lévő lakrészét pedig vörösfenyő burkolat rejti – mintegy pajzsként szolgálva a másik oldalon üveglakokkal fedett belső helyiségeknek. „A szüleim aggódtak, amikor a betont önteni kezdtük, a szomszédok meg is kérdezték, bunkert építünk-e – idézi fel emlékeit Chun. – Akkor nyugodtak meg, amikor a vörösfenyő burkolat is felerült a felső szintre. S végképp kiengesztelődtek, amikor meglátták, hogy a nappaliszárny, mintha valami hatalmas szekrény volna, juharfa padlót, cseresznyefa és vörösfenyő burkolatot, az ablakok és az ajtók pedig erdei fenyőből készült Douglas nyí-

lászárókat kaptak. A kivitelező, a Minardos Construction értékelte a tervezés egyszerűségét, és mindent megtett azért, hogy a szükséges precizitással végezhesse a munkát.”

A hátsó homlokzat közepén elhelyezkedő, csaknem három méter magas fémajtó mögött tárulnak fel a nappalihelyiségek. A leghátul megbújó privát birodalomból jelképesen a harmonikaajtók vezetnek a közösségi terekbe; az ugyancsak az Ázsiában és a spanyol nyelvterületen általános gyakorlatot követi, hogy a házba az udvar felől lehet bejutni. A zárt udvarról acéllépcsők visznek a fiúk külön lakrészébe és a galériára. A nappali dél felé az udvarra, észak felé a zen kertre néz.

A konyhából nyíló reggelizőhelyiség, háttérben a médiaszobával.

A helyiségek bútorzatának színét az építész határozta meg. A kandalló és a fémek halványzürkék, úgyszintén a kárpitozás és az asztal, amely lakkozott tölgy. A puffokon paprikaszínű bőrhuzat.

A palapadlójú konyha, amelyet cseresznyefából készült szekrényekkel rendeztek be, mintha parancsnoki helyiség volna: innen nyílik a reggeliző, illetve a médiaszoba a nagy képernyős televízióval. A helyiséget egy nyitott, acélparkányos kandalló választja el a kertre néző „kilátószobától”. A karcsú acéloszlopokra támaszkodó, előreugró tető gondoskodik arról, hogy árnyékot adjon az erős napfényben. A bútorok ugyan nyugati termékek, e helyiség egészében mégis keleti ízlésről tanúskodik: mint egy *engava*, azaz köztes tér, ahonnan a természet szépségét szemlélhetjük, és a béke érzése tölthet el bennünket.

A cseresznyefa szekrényekkel berendezett konyha.

A fa és az üveg határozza meg ennek a tetőzetével acéloszlopokra támaszkodó háznak az összképét. Az építész apja építette a koi tavat és tervezte meg a ház környezetét.

A palapadlós ebédlőbe a belsőépítész választotta az asztalt, valamint Aksé Kjaernulf teak- és tölgyfa székeit, az üvegcsillár olasz, a plasztika Curtis Jeré alkotása.

A felső szinten levő játékszoba biliárdasztallal, a falon tigrist ábrázoló nyomtat az 1930-as évekből.

A nappaliban Monteverdi-Young asztala körül zsenillaszövettel kárpitozott ülőgarnitúra, alatta egyedi gyapjúszőnyeg, mögötte Hans Wegner fonott hátú Hoop-széke. Edward Wormley cseresznyefa asztala körül dán rakácsolható székek.

A tervező koncepciója szerint a külső és a belső terek valósággal egybefolynak. Kivétel az ebédlő, amelynek kialakítása az eukaliptuszra emlékeztető falak és a palából rakott padló révén egyfajta szertartássságot áraszt. Ez a helyiség ugyanis a család és a közeli barátok meghitt együtt-létének színtere.

A szülői hálószoba is hasonló elszigeteltség és nyugalom érzését kelti a széles ágygal, a cseresznyefa borítással, az áttetsző drapériákkal, a Nogucsi-lámpával és az alacsony, olasz hajlított bútorokkal. Jamie Bush belsőépítész intelligenciáját és jó ízlését dicséri az a fajta modern klasszicizmus, amelynek jellegzetes darabja az M alakú zsámoly, illetve a Bruno Hansen fa

ebédlőszék-garnitúra. Bush takarékosan bánt a bútorokkal, a hagyományokhoz ragaszkodó megrendelők kívánságának megfelelően inkább a padló kapott hangsúlyt.

Szöveg:
Caroline Lamb
Fotó:
Tim Street-Porter

A hálóban olasz székek, Iszamu Nogucsi állólámpájával, az ernyő tölgy és rozsdamentes acél.

